

[Kaj Hansen]

pen. Så vil jeg gerne spørge hr. Kaj Poulsen, hvornår han mener den skal begynde. Men for øvrigt er det jo sådan, at man udmærket kan skifte regering uden at udskrive valg.

Jeg lagde mærke til, at boligministeren forklarede, hvorfor man både havde en indeks for prisudvikling og en indeks for lønningerne, det var skam ikke, fordi man regnede med et reallønssald. Ja men så havde det jo ikke været nødvendigt at tage det med, når man ikke regnede med det.

Men jeg fik heller ikke rigtig noget svar på, om det faktisk var en fordel for lejerne at gå over til en indekssordning fremfor loftet på de 7 kr. pr. m². Vi har regnet os frem til, at en indeks på 5,22 svarer ca. til de 7 kr. pr. m². Men hvis prisstigningen er over 5,22, betyder det i virkeligheden, at indekssordningen er ringere end loftet på de 7 kr. pr. m², og så melder spørgsmålet sig, om man ikke hellere skulle beholde de 7 kr. pr. m².

Men jeg har en anden løsning at foreslå boligministeren. Han kunne ændre loven på den måde, at man selv fik lov til at afgøre hvert år, om man ville udregne efter de 7 kr. pr. m² eller efter indeksen. Så kan man sige, det er både med seler og livrem, men jeg synes også, udviklingen har vist, at det er nødvendigt at gardere sig på forskellig måde.

Jeg kan ikke lade være at komme med en enkelt bemærkning til fru Kirsten Jacobsen, efter at jeg har hørt debatten mellem hende og hr. Kaj Poulsen. Vi kender jo alle sammen fru Kirsten Jacobsens indstilling specielt til almennyttigt boligbyggeri. Vi ved faktisk også godt, at fremskridtspartiet absolut ingen boligpolitik har. De ønsker jo kræfternes frie spil på alle områder, ingen regulering på nogen som helst kanter, så det er faktisk nemt at redegøre for deres boligpolitik: der skal faktisk ikke være nogen. Men det er jo i virkeligheden sådan, at en ¼ mill. familier i dag bor i almennyttigt boligbyggeri, og det er landets bedste udlejningsboliger. Denne kvarte million ville nok betakke sig for at skulle bo i private udlejningsejendomme, der ville have fået et dobbelt så stort huslejeniveau som det, vi kender i dag.

Så har jeg en bemærkning til hr. Jørgen Frederiksen, der sagde, at det kommunistiske forslag om byfornyelse bare var et politisk-taktisk træk. Jeg synes, det var en både ganske overflødig og flabet bemærkning netop om dette forslag. Havde det været et fire lin-

jers forslag, hvor der stod, at folketinget opfordrer regeringen til at komme med et byfornyelsesforslag, kunne jeg måske have forstået det. Men hvis hr. Jørgen Frederiksen tror, at man ryster et sådant forslag ud af ærmet i en middagspause, har han faktisk ikke ret meget begreb om de problemer, der knytter sig til byfornyelse.

Jeg skal ærligt tilstå, at vi begyndte at arbejde med dette forslag i oktober måned, men selv om det var betydelig mere omfattende, end vi regnede med i begyndelsen, blev det dog fremsat her i januar. Men nu får vi at vide, at boligministeren først har noget klar om et par måneder. Jeg vil dog tilføje, at jeg er tilfreds med, at boligministeren ikke nedvurderer det kommunistiske forslag.

Jeg må også takke de boligordførere, der, uanset om de er mere eller mindre enige i principperne, har sagt, at det er et prisværdigt initiativ, der her er taget. Men jeg kan ikke rigtig stille mig tilfreds med, at vi først skal have en debat om byfornyelsen om to måneder. Kan vi ikke få den om fjorten dage? Jeg tror også, arbejdsmarkedets parter ikke mindst af beskæftigelsesmæssige grunde ville være meget interesseret i at få at vide, hvilke planer regeringen har på dette område, og derfor vil jeg altså kraftigt opfordre ministeren til at fremrykke denne debat.

Så bliver jeg nødt til at stille ministeren et meget konkret spørgsmål. Jeg har i et par blade læst, at regeringen vil indbyde de tidligere boligforligspartier til forhandlinger om disse boliglovsforslag. Betyder det, at de forhandlinger, der skal føres i boligudvalget, kun skal være skinforhandlinger, og at man skal sidde og forhandle med de tidligere forligspartier bag andre lukkede døre? Det vil jeg gerne have et klart svar på.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det har været påpeget fra flere sider, at der, som denne debat er tilrettelagt, bliver meget lidt mulighed for en diskussion om byfornyelsen. Jeg deler den beklagelse, der er kommet til udtryk, over, at det ikke er muligt at presse det ind, fordi DKPs forslag indgår som et af ni andre, og jeg vil henstille til regeringen, at man søger udveje for, at folketinget får mulighed for at diskutere byfornyelsesproblemerne, også før det tidspunkt